

Őn az "adítás" miatt "tűnik"!

J e g y z ő k ö n y v
D u d á s József kihallgatásáról.
Budapest, 1956. november 26.

DUDÁS József
1912 Marosvásárhely
magyar, pártönkivüli
1932-től 1945-ig a Kommunista Magyaror-
szági Pártjának volt tagja,
munkás származásu
Budapesti Hűtőgépgyárban dolgozott, mint
lakatos
Budapest II. Modori u. 7 sz.

KÉRDÉS: Mondja el pontosan mikor volt az a bizonyos csődület a Széna téren, amelyet Ön a saját karrierista céljaira használt fel ?

VÁLASZ: Ez 1956 október 28-án, vagy 29-én volt. Pontosabban a dátumot nem tudnám megmondani.

KÉRDÉS: Nevezze meg az u.n. "Magyar Forradalmi Bizottmány" tagjait, amelynek Ön volt a vezetője !

VÁLASZ: PÁSZTOR Tamás ügyvéd a Kisgazdapárt tagja, volt kisgazdapárti országgyűlési képviselő. MÓD Aladár író, MDP. tag, KUCZKA Péter író, KOVÁCS Zoltán ügyvéd a Nemzeti Parasztpárt volt országgyűlési képviselője. TÓTH Jánosné munkásné, DÉNES - keresztnévére nem emlékszem - író, SZABÓ János gépkocsivezető a Szénatéri felkelők parancsnoka. Ez mind akire emlékszem.

KÉRDÉS: Most pedig mondja el, hogy milyen indokok vezették, s mik voltak a céljai, amikor a népellenes reakciós erőket lázadásra és kagyetlenkedésre szította !

VÁLASZ: En nem hívtam fel atrocitásokra, ellenkezőleg a rend helyreállítására hívtam fel az ujságomban.

József

KÉRDÉS: Ez nem így van. Az Ön néppellenes ellenséges nézeteit és kívánságait Ön nyíltan propagálta újságon keresztül, valamint más utakon keresztül. Miért igyekszik most a cselekedeteit más megvilágításban helyezni ?

VÁLASZ: En igazat beszélek. Egy hibát számítok fel magamnak azt, hogy az újság egyik számában, amelyet én adtam ki és szerkesztettem, egy cikk jelent meg "Ki az ellenség" címen, amely a Szovjet Hadsereg ellen volt irányítva, s amelyben a Szovjet Hadsereget, mint a mi ellenségünket jelöli meg. De ezt az újságot én nem engedtem kivinni a lakosság közötti terjesztésre.

KÉRDÉS: Ellenkezőleg Ön terjesztett hasonló kiadványokat és többek között Önnél a lakásában e bizonyos újság nagy mennyiségét találtak meg. Miért nem akar Ön őszinte lenni ?

VÁLASZ: E bizonyos újságból egy csomagot azért vittem haza, hogy otthon befűtsek vele. Ez aláhuzza azt a tényt, hogy az újság nem került eladásra.

KÉRDÉS: Hány példányban adták ki a fent megnevezett számát az 1956 október 30-1 "Függetlenségnek" ?

VÁLASZ: 50.000 példányban nyomták ki. A további nyomtatását leállítottam. Ez újság többi példánya 100.000 példányszámban jelentek meg.

KÉRDÉS: Ha, mint ahogy Ön állítja az újságjai e számait fűtésre akarta felhasználni, miért volt meg mégis Önnél ez teljes épségben?

VÁLASZ: Nem került rá sor, hogy eltűzeljem.

KÉRDÉS: Mondja meg egyenesen, miért hívott fel Ön fegyverhasználatra " bármely időben és mindenki ellen", miért szított, milyen cél érdekében, éles ellentéteket, ellenségeskedést, a szocialista államok népei között ?

VÁLASZ: Ezt én a függetlenség és a szabadság megvédése érdekében tettem.

Alajos János

KÉRDÉS: Ön renegát és kalandor és hiába igyekszik "szép" frázisokkal elhallgatni a saját piszkos, népellenes cselekedeteit. Még egyszer kérdezzük mik voltak a céljai, amik a reakciós, szocialista ellenes erőket lázadásra és kogyetlenkedésekre szította ?

VÁLASZ: Én nem vagyok renegát és kalandor. Semmiféle népellenes és reakciós erőket én nem szítottam.

KÉRDÉS: Hányadikán főzte ki, szedte össze ezt az u.n. "Nemzeti Bizottmányt" ?

VÁLASZ: Október 28, vagy 29-én.

KÉRDÉS: Hol ?

VÁLASZ: Először a Szénatéri tömegcsődületen, kb. 100 embert választottak meg az u.n. nemzeti bizottmányba és másnap a kerületi tanács helyiségében választották meg a szűkebb létszámú vezető bizottságot, akiről már fentebb beszéltem.

KÉRDÉS: Véletlen-e az, hogy Ön volt a gyülekezet szervezője, egyik vezetője, s végeredményben vezetője az u.n. nemzeti bizottmánynak, amelyet az Ön kezdeményezésére alakítottak meg !

VÁLASZ: Ez teljesen véletlen. Más jelöltet is megválaszthattak volna.

KÉRDÉS: De az Ön tulzott aktivitása és fürgesége mellett azok között a körülmények között más jelöltet, mint Önt nem lehetett volna állítani. Nem igaz ?

VÁLASZ: Ismételen, hogy mást is megválaszthattak volna, de engem választottak meg. Ez természetesen teljesen véletlen.

KÉRDÉS: Most pedig mondja meg, milyen gyakran ülésezett az Ön u.n. "Nemzeti Bizottmánya" ?

VÁLASZ: A választási gyulésen kívül, amelyen engem a bizottmány elnökének választottak meg, többet nem ülésezünk.

4

KÉRDÉS: S a továbbiakban már önkényesen cselekedett az u.n.
"Bizottmány" zászlaja mögé bujva ?

VÁLASZ: Nem volt időnk, hogy összehívjuk az ülést, de a bizottmányban olyan emberek voltak, akik jártasak voltak a társadalmi ügyek intézésében és ők teljesítették a feladataikat. Személyesen én az ujság kiadásával foglalkoztam, mint szerkesztő, amely igen sok időt vett el tőlem.

KÉRDÉS: De Ön nemcsak az ujság kiadásával foglalkozott, hanem a felkelők több körében is megfordult. Erről beszéljen !

VÁLASZ: Nem tagadom, hogy sok személlyel találkoztam, s többek között NAGY Imre utasítására kapcsolatba léptem más bizottságokkal is, pl. az Írószövetséggel, a Diák bizottságokkal, s meghívtam őket a miniszterelnökségre tanácskozásokra.

KÉRDÉS: Milyen célból történt ez, beszéljen erről részletesen !

VÁLASZ: Következésképpen történt a dolog: 1956 november 1-én NAGY Imre titkárságáról felhívtak telefonon és meghívtak, kérték, hogy más bizottságokat is hívjak meg a tanácskozásra. Amint már mondtam erre én kapcsolatba léptem az Írószövetséggel és a diákokkal, mindjárt akkor elmentem a Múzeum utcában a Tudomány Egyetemre, ahol éppen ebédnél találtam ADÁMOT az egyetem tanárát, MÁRKUS István író, KÁDÁR László, KUCZKA Péter, JÓNÁS Pált a közgazdaságok tudományának doktorát, ZIMÁNYI Tibort a rendőrség volt tisztjét, akiknek átadtam, hogy NAGY Imre mindannyiunkat meghív magához tanácskozásra. ADÁM azt felelte, hogy meg kellene várni LOGONCI Gézát és DONÁTH Ferencet, akiket minden percben várhatnak. És ténylegesen kb. 5 perc múlva együtt megérkeztek, s megkérdezték a jelenlévőket, mi lesz a továbbiakban, s vajon lesz-e rend. Az a benyomásom támadt, hogy ők NAGY Imre azon megbízatásával jöttek, hogy előzetesen kitapogassák a mi véleményünket e kérdéssről. Azt feleltem, hogy véleményem szerint a kormányhoz két pontból álló követelést kell terjeszteni:

a./ Átalakítani a kormányt, s célból a kormányból eltávolítani két pártonkívülit és kiegészíteni a kormányt a koalíciós pártok képviselőjével, ezenkívül a felkelők vezetőinek képviselői

Handwritten signature

is legyenek a kormányban. A kormány ideglenes jellegű legyen.

b./ Egy meghatározott időpontra vonják ki a szovjet csapatokat Magyarországról.

KÉRDÉS: Hogyan reagáltak a társai ezekre ?

VÁLASZ: MÁRKUS István azt mondta, hogy jó lenne az oroszokkal meg-
egyezni, hogy november 15-ig a szovjet csapatok vonuljanak a Tiszáig
vissza, s november 30-ig hagyják el Magyarország területét. Ekkor
megkérdezte LOSONCI, hogy mi lesz, hogyha az oroszok nem egyeznek
bele ebbe a határidőbe. ZIMÁNYI erre azt felelte, jó lenne ha az
oroszok elmennének a lehető leggyorsabban. Én a magam részéről hoz-
zátettem még; mi nem beszélhetünk az orosz parancsnokság nevében,
de ilyen követelést előterjeszteniünk kell. Ezután a beszélgetés
után LOSONCI és DONÁT elmentek és mi azaz, MÁRKUS, KÁDÁR László,
ZIMÁNYI Tibor, JÓNÁS PÁL, GÁBORI Ervin /író/, KISS Sándor és még
két-három ember, akinek a nevére nem emlékszem elmentünk NAGY Imre
fogadószobájába. A parlament előtt mi találkoztunk a "Corvinisták"
egy csoportjával. Ezek fiatal emberek voltak, s nem mutatkoztak be
m künk.

KÉRDÉS: Honnan tudták, hogy ők "Corvinisták" ?

VÁLASZ: Ők maguk mondták nekem, hogy "mi a Corvinból jöttünk," és
mutattak egy írást, amelyben a "Corvinisták" követelései voltak
kifejtve, többek között MALETERNEK honvédelmi miniszterré való
kinevezéséről. Ezenkívül NAGY Imrével, valamint rendőrségi tisztek-
kel, majd ismét NAGY Imrével való tanácskozás után láttam, hogy
MALETER PÁL, TILDIVEL beszélgetett a "Corvinisták" körülvették őket
és hallgatták ezt a beszélgetést. NAGY Imre kijött a terebe, s
mindegyikünkkel kezefogott. Ekkor én átadtam a felkelők követelé-
sét, amely két pontból állt, e melyről már fentebb beszéltem. NAGY
Imre erre feleletül azt mondta, hogy a Minisztertanács határozata
nélkül erre nem válaszolhat, de a munkát azonnal el kell kezdeni.
Megegyeztünk, hogy a köztünk és a kormány közötti tárgyalásról
rövidesen közleményt adunk ki arról, hogy az álláspontunk közeledtek
egymáshoz.

Handwritten signature

NAGY Imre a mi csoportunkat bizta meg a rádió közlemény megfogalmazásával, s eltávoztása előtt közölte, hogy ő nagyon foglalt, de küld ide magasrangú rendőrtisztokat, hogy mi velük folytassuk a tárgyalást. Mindjárt be is jött a szobába 10-12 rendőrtiszt, amelyek közül csak OSZKÓ Gyula r. ezredes mutatkozott be. OSZKÓ azt mondta, hogy megalakították a rendőrség forradalmi tanácsát, s hogy nekünk meg kell beszélni a rend helyreállításának kérdését. Azt javasoltam, hogy minden egyes rendőrfőnök egyenlő mennyiségben rendőr és felkelő, illetve felkelő és katona személyekből álljon.

Judas Az egyik rendőrtiszt kijelentette akkor, hogy Budapesten horthysta és fasiszta elemek garázdálkodnak, akik terrorizálják, felakasztják az államvédelmi szervek munkatársait. Megegyeztünk, hogy egy cikket közlök az újságomban, amelyben kijelentem, hogy az ÁVH-sok jelenjenek meg a rendőrségen és ott őrizetbe veszik őket. Hogyha felkelők, ^{akik magukat forradalmi tanácsok nevezik} ~~ahogy mi a lázadókat nevezük~~ letartóztatják és lefegyverzik az ÁVH-sokat, őket azok kötelesek elküldeni a rendőrpáncsnokság épületébe.

Ezzel a rendőrtisztekkel való tárgyalást befejeztük.

Ezidőre MÁRKUS és ZIMÁNYI összeállították a rádió felhívást, viszontatért NAGY Imre, aki átnézte ezt az iratot és hibát talált benne.

KÉRDÉS: Milyen hibáról beszél Ön ?

VÁLASZ: NAGY Imre olyan értelmű javítást tett a szövegbe, hogy a tárgyalások nem a kormánnyal, hanem a miniszterelnökkel folytak.

November 1-én este ezt a szöveget felolvasták a rádióban. Amikor kimentünk észrevettem MALETERT, amint kommunistákkal körülvéve TILDIVEL beszélgetett. MALETERRREL megegyeztünk, hogy a következő napon, reggel 9 órára átmenyünk hozzá a Killián laktanyába.

KÉRDÉS: Kinek ?

VÁLASZ: A Maléterrel való e találkozással egy nappal előbb felhívott ő engem a szerkesztőségben, s meghívott magához, hogy tárgyaljuk meg a lázadók központi parancsnoksága létrehozásának kérdését. Akkor nem voltam ott a szerkesztőségbe, s amikor valaki

Maléterrel

engem értesített e telefon felhívásról, elküldtem MALETERHEZ KOVÁCS Andrást, a nyomda épületében tartózkodó kázadók parancsnokát. Helyesebben mondva KOVÁCS Andrást én MALETERHEZ egy nappal a NAGY Imrével való találkozás előtt küldtem el. KOVÁCS volt MALETERNÁL és tárgyalt vele.

KÉRDÉS: Miben egyeztek meg ?

VÁLASZ: Megegyeztek a felkelő csapatok központi parancsnokságának létrehozásában.

KOVÁCS András szavai szerint nekem ismeretessé vált, hogy ugyanakkor MALETERNÁL voltak valakik a "Corvinisták" közül, a diákoktól és a magukat "farkasoknak" nevező VII-ik kerületi felkelők csoportjából.

KÉRDÉS: KOVÁCS megnevezte Önnek azokat a személyeket, akik ekkor MALETERNÉL voltak ?

VÁLASZ: KOVÁCS közölte velem, hogy előzetes megegyezés történt a fegyveres felkelők egységes parancsnokságának létrehozására. Elhatározták továbbá azt, hogy e kérdés megtárgyalását a következő nap folytatják. Hogy konkrétan ki vett részt a tárgyalásban MALETERNÉL, KOVÁCS András nem mondta meg, s a részleteket nem kérdeztem tőle, figyelembevéve azt, hogy a tárgyalás másnap folytatódik.

KÉRDÉS: És folytatták ?

VÁLASZ: A MALETERREL való megegyezésem alapján másnap 9 órakor ZIMÁNYI Tibor kíséretében elmentem a Kilián laktanyába. MALETER nem volt a helyén, de egy papírlapon meghagyta, hogy 11 órára délelőtt visszatér. Ez időre én már nem tudtam odamenni és ZIMÁNYI Tibort küldtem el, aki visszatérve konkrétan nem mondta el ki volt MALETERNÉL, de szavai után megértettem, hogy ott voltak a diákok és a "Corvinisták" képviselői. ZIMÁNYI elmondta továbbá, hogy MALETER és a "Corvinista" felkelők parancsnoka, PONGRÁCZ között botrány történt. PONGRÁCZ azzal vádolta MALETERT, hogy az ő parancsára lőttek a PONGRÁCZ embereire.

Ezen a tárgyaláson megegyeztek, hogy 1956 november 3-ra összehívják egész Budapest területéről a felkelők fegyveres csoportjainak vezetőit a rendőrség központi épületébe a Deák téren. Ugyancsak e tárgyaláson határozták el, hogy a nemzetőrség vezetőjének azaz a fegyveres felkelő, a rendőrség, s a hadsereg együttes vezetőjének KIRÁLY Bélát nevezik ki, helyettesévé KOPÁCSI Sándort. Először MALETERT javasolták, de a PONGRÁCZ által rendezett botrány következtében KIRÁLY Bélát javasolták, aki a magyar hadsereg vezérőrnagya volt és PONGRÁCZ 1956 október 23-án, vagy 24-én szabadította ki a börtönből.

morhony

ZIMÁNYI Tibor e közlésére következő napon az újságomban közltem egy cikket, melyben javasoltam, hogy Magyarország honvédelmi miniszterének, KIRÁLY Bélát pedig a vezérkar főnökének nevezték ki. Itt a következő elképzelések vezettek: Először is nekem nem tetszett, hogy MALETÉR, aki 1948-ig TILDI személyes őrségének parancsnoka volt és a multban horthysta tiszt volt, ő Tildivel valamit megmondott, amikor láttam őket a miniszterelnökségen. Ebben én TILDI egy ravasz lépését láttam. TILDI helyzete ez időben bizonytalan volt, ugyanakkor MALETÉR azzal, hogy fegyveres harcot vezetett a szovjet csapatok ellen, felhasználva erre Kilián laktanyában lévő katonáit, a felkelők szemében tekintélyt szerzett.

es. Judo

Ezenkívül sok röplapot terjesztettek a "forradalmi nemzeti bizottság" nevében, amelyekben MALETÉR a szovjet csapatok elleni harcáért nemzeti hősnak nevezték. De mi tudtuk, hogy ezek a röplapok nem becsületes úton készültek.

KERDES: Milyen adatok alapján állítja ezt Ön ?

VÁLASZ: Azon az alapon, hogy én erről érdeklődtem, s megtudtam, hogy a bizottság sem /:se írók, se diákok:/ hasonló röplapokat nem adtak ki. Egy ilyen röplapot először nekem ZIMÁNYI Tibor mutatott, s elhatároztuk, hogy megtudjuk mégis ki csinálja, ki a szerzője e röplapoknak. Az Írószövetségből FEKETE azt válaszolta, ők nem irtak ilyen röplapot. Másokkal is beszéltem és seakise tudott e röplapok készítéséről. Ez alapon jutottam el arra a következtetésre, hogy a röplapokat vagy maga MALETÉR, vagy pedig a társai készítették, s ezt az egészet azért csinálják, hogy MALETERT honvédelmi miniszternek tegyék meg, s ezzel megerősítsék TILDI helyzetét. Ezenkívül 1956 november 1-én, vagy még október 31-én

Judovics János

eljött hozzám a szerkesztőségbe ARNOCZKY szds., a ZRINYI akadémia tisztje, s megkért, hogy a "Magyar Függetlenség" közöljön egy olyan követelést, hogy a katonai akadémia MALETERT akarja honvédelmi miniszternek.

Az ARNOCZKYVAL való beszélgetés során én nem mondtam meg neki MALETERTHEZ való negatív viszonyomat, én KOPÁCSI jelöltségét támogattam a hadügyminiszteri székre. Ellenkezőleg azt mondtam, hogy írja meg a cikket a követeléseikkel és majd én közlöm az újságban. De nem közöltem.

Ugyanakkor megkértem ARNOCZKYT, hogy adjon nekem 10 tisztet a Zrinyi akadémiáról.

KÉRDÉS: Milyen célra ?

VÁLASZ: Én el akartam szigetelni KOVÁCS András és fegyveres felkelőit, akik sokat önkényeskedtek, garázdálkodtak, ÁVH-sokat tartóztattak le, szabadon jártak, keltek, igyekeztek teljesen függetlenné tenni magukat tőlem.

Másnap ARNOCZKY személyesen hozott a rendelkezésemre 10 tisztet de kénytelen volt velük együtt visszatérni.

KÉRDÉS: Miért ?

VÁLASZ: KOVÁCS András és az ő fegyveres emberei, nem akarták katonáknak alárendelni magukat. KOVÁCS kijelentette, hogy fegyvert is fog használni, ha a tisztek parancsnoksága alá akarnák őt kényszeríteni. KOVÁCS Andrásnak és az ő fegyveres lázadóinak az anarchia jobban tetszett, azt akarták, hogy ne legyen megkötve a kezük, az önkényeskedésben és a törvénytelenésekben.

KÉRDÉS: De ténylegesen is így volt ?

VÁLASZ: Ezt azért állítom, mert ténylegesen is így volt. KOVÁCS Andrásnak éppen az kellett, hogy ne legyen rend. Ez megkönnyítette az önkényeskedés lehetőségét és az ő embervadászainak önkényeskedéseit is.

András József

KÉRDÉS: De ez nem mondott ellent az Ön karrierista céljainak sem!

VÁLASZ: Nem egészen így van. 1956 november 4-én KOVÁCS... addig elment, hogy engem is letartóztatott.

KÉRDÉS: Mivel kapcsolatban?

VÁLASZ: 1956 november 3-án este felolvasták NAGY Imre felhívását, amelyben ő a támadás elleni védekezésre hívott fel. Ezt én úgy értelmeztem, hogy a szovjet csapatoknak megfelelő ellenállást kell tanúsítani. Ezzel kapcsolatban november 3-án este kiadtam a parancsot KOVÁCS András és a felkelők fegyveres egységeinek, hogy sürgősen építsenek barrikádokat és torlaszokat. Mi fegyveres harcot akartunk vívni a szovjet csapatok ellen.

KÉRDÉS: De a szovjet csapatok nem fenyegettek támadással!

VÁLASZ: Ez így van, de én NAGY Imre utasítását teljesítettem, s a felhívást én úgy értelmeztem, mint egyenes utasítást a szovjet csapatok elleni fegyveres harc megszervezésére.

1956 november 4-én reggel felhívtam KOPÁCSI Sándort kitisztáznival a helyzetet, s elmondtam neki mi a helyzet a mi részlegünkön.

KOPÁCSI azt mondta, hogy a szovjet hadsereg tulereje miatt ők nem folytatnak fegyveres harcot. Ezért javasolta a barrikádok szétszedését és azt, hogy ne lőjünk a szovjet katonákra.

Mindent én átadtam KOVÁCSÉKNAK. Valószínűleg ez mind nem tetszett KOVÁCSÉKNAK, mert ahogy én észrevettem, valamit összesugott MÁRTON Gábornak a helyettesével. Megértettem, hogy valami rosszban spekulálnak, s 5 fegyveres felkelő kíséretében elhagytam a szerkesztőséget, átmentem a Sztálin uton lévő MÁV. központ épületébe, ahol az egész napot töltöttem, várva a helyzet további alakulását.

KÉRDÉS: Miért éppen ebbe a házba ment?

VÁLASZ: Feltételeztem, hogy ezt az épületet nem lövik és azért, hogy közelebb legyek a központi szervekhez. *helyéhez*

Kovács József

kb. este 8-9 óra felé bejött az épületbe egy fegyveres csoport
 élén MÁRTON Gyula. En egy szobába voltam bezárkózva 5 társammal,
 és amikor bekopogtam hozzám, akkor még nem tudtam, hogy MÁRTON
 jött. Az ajtó keresztül hozzám MOLNÁR ^{András} fordult, KOVÁCS
 egyik embere. Azt mondta, hogy éhes és kérte engedjük be. Amikor
 kinyitottam az ajtót bejött a MÁRTON által vezetett fegyveres cso-
 port, akik letartóztattak engem. Elvittek a szerkesztőség épületébe
 KOVÁCS András^{hoz}, aki kihallgatott arról, hogy miért árultam el
 az érdekeiket, miért adtam ki a barikád lerombolásáról szóló uta-
 sítást és azt, hogy felkelők ne lőjjenek az oroszokra. KOVÁCS
 azt mondta, hogy továbbra is kiadhatom az ujságot az ő ellenőrzése
 alatt. Azt mondta továbbá, hogy megengedi a további politikai te-
 vékenységemet folytatni, de mellém egy fegyveres őrséget ad, akik
 minden lépésemet ellenőrzik. Azt feleltem, hogy kényszerrel nem
 lehet dolgozni. Akkor KOVÁCS András utasítást adott, hogy zárjanak
 be és őrizzenek egy szobába, mondván emellett "majd meglátod
 mit fogok veled csinálni."

Egy bizonyos idő múlva KOVÁCS András felkelői provokációs lövése-
 ket adtak le a szovjet csapatok egy csoportjára, akik az utcán
 haladtak el. Az utóbbiak fegyverrel voltak kénytelenek válaszolni.
 E tűzharc idején megsebesültem, s a Rákóczi uton lévő Rókus kór-
 házba szállítottak.

KERDES: Ismertesse, hogy Ön volt a Zrínyi Akadémián. Milyen céllal
 járt ott ?

VÁLASZ: 1956 november 2-án ARNÓCZKY ismét eljött hozzám a szerkesz-
 tőségbe, s kért, hogy közöljek le egy cikket, amelyben tiltakoz-
 a Zrínyi Akadémia parancsnokának MÁRTON ezredesnek leváltása ellen.
 1956 november 2-án, vagy 3-án közöltem ezt a cikket az ujságban,
 ugyanakkor én megkértem ARNÓCZKYT, közölje MÁRTON ezredessel,
 kérem a segítségét, hogy KOVÁCS András eltávolításában segítsen,
 vagy hasson rá valamilyen módon, hogy utasításaimnak rendelje alá
 magát. Másnap azaz 1956 november 3-án telefonon meghívott a Zrínyi
 Akadémiára MÁRTON ezredessel való tárgyalás céljából.

KERDES: Volt MÁRTONNAL ?

Levegő

VÁLASZ: Igen jártam nála az akadémián, de ott engem igyekeztek letartóztatni.

KÉRDÉS: Miért ?

VÁLASZ: Következésképpen történt: MÁRTON a szobájában egy alezredes jelenlétében - kinek a nevét nem tudom - de neki nem volt balkamé, meghallgatta a kérésemet KOVÁCS András eltávolításával kapcsolatban, s megígérte, hogy segít, de el kellett mennie a Honvédelmi Minisztériumba és javasolta, hogy az akadémia katonatanácsával közöljem kérésemet. En így is cselekedtem. A katonatanács egyik tagja, fiatal tiszt kijelentette, hogy jól ismeri KOVÁCS Andrást, egy házban lakik vele és tudja, hogy KOVÁCS az ávhsokra azért haragszik, mert apját letartóztatták. Elhatározták, hogy meghívják KOVÁCSOT az akadémia tárgyalái velem. Felhívták telefonon, de KOVÁCS azt mondta, hogy nem megy el az akadémiaira.

Első napos idő múltán bejött a terembe a főlkező alezredes, akitől fentebb beszéltem és kijelentette, hogy MÁRTON ezredes a Honvédelmi Minisztériumból azt a parancsot adta telefonon, hogy tartóztassanak le engem DUDÁS Józsefet.

Kb. egy órát utam őrizete alatt az egyik szobában, majd bejött MÁRTON és közölte, hogy MÁRTON ezredes visszatért és értesülve az eseményekről azt mondta, hogy nem tud az egész ügyről semmit. Ezután MÁRTONHOZ vittek és 6 bocsánatot kért, elengedett.

KÉRDÉS: Most beszéljen a néppellenes, büntető cselekedeteiről !

VÁLASZ: Hibának tartom, hogy mint az u.a. "Magyar Nemzeti Felfüggesztési Bizottság" vezetője és a "Magyar Függetlenség" c. újság szerkesztője több párt alakítására tettem felhívást. E pártok teljesen gyorsan meg is jelentek bőségesen, a köztük elkezdődött a harc a hatalomért a miniszteri székért.

A kihallgatás megszakítva.

A kihallgatási jegyzőkönyvet felolvasták érthető magyar nyelven a szavaim alapján van leírva.

Dudás József